

עפ"ת (באר שבע) 995-08-24 - יזאל אלהוזייל נ' מדינת ישראל

עפ"ת (באר-שבע) 995-08-24 - יזאל אלהוזייל ע"י נ' מדינת ישראל ע"ימחוזי באר-שבע

עפ"ת (באר-שבע) 995-08-24

יזאל אלהוזייל ע"י

נגד

מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[19.09.2024]

כבוד השופט בכיר נתן זלוצ'ובר

ב"כ עוה"ד

ב"כ עוה"ד

פסק דין

מאחר ומדובר בשאלה משפטית צרה, ניתנה לצדדים אפשרות להגיב וראיתי את תגובותיהם וההלכה בשאלה שתידון עתה ברורה - החלטתי לתת פסק דין עפ"י התגובות בכתב ללא דיון.

המדובר בערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה אשר דחה את בקשתו של המערער לחישוב מניין הפסילה מיום 29.05.22 - היום בו נלקח רישיון הנהיגה שלו על ידי המשטרה וקבע כי יש למנותה מיום 24.06.2024 - היום בו הגיש את הבקשה לבית המשפט קמא.

ביום 10.09.2024 נתתי החלטה לפיה ב"כ הצדדים יעינו בבש"פ 9075-12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן "עניין ג'אבר") ויגיבו לשאלת הסמכות של בית המשפט קמא ומכאן גם סמכות ערכאת הערעור לדון בשאלת ימי הפסילה.

ב"כ המערער ציין בתגובתו כי היות ובית המשפט קמא דן בבקשתו של המערער ולא דחה אותה על הסף בשל חוסר סמכות עניינית, "הרי הוא בכך קנה לעצמו סמכות לדון ולהכריע בבקשה". עוד ציין כי בעניין ג'אבר דן בית המשפט בסוגיה זו ולא שלח את המערער לרשות הרישוי.

ב"כ המדינה הגיב שכאמור בפס"ד ג'אבר - הסמכות מסורה לרשות הרישוי. עניין ג'אבר עוסק בסוגיה אליה נדרשתי ולמעשה קובע כהלכה כי הסמכות לדון בבקשה הנוגעת לחישוב מניין הפסילה היא של רשות הרישוי.

כב' בית המשפט העליון אכן נדרש להכרעה בסוגיה במקרה זה אך ציין במפורש מהי הסיבה לכך: "מכיוון שההלכה בנושא הסמכות וסוג ההליך נקבעת עתה בפסק דין זה, ומשום שהמשיבה עצמה התלבטה בין אפשרויות שונות בהקשר זה, לא נדקדק עם העורר, לא נשלח אותו מאיתנו אל רשות הרישוי ואל בית המשפט לעניינים מנהליים. גם המשיבה ביקשה כי נפסוק לגוף העניין, וכך נעשה".

מאז החלטתו של בית המשפט העליון בעניין ג'אבר לפני כעשור השתרשה הלכה זו היטב ולא ניתן עוד לומר כי ההלכה בנושא הסמכות וסוג ההליך "נקבעה עתה" ויש לקיימה ולחדול מלדון בבקשות מסוג זה בבית המשפט ובחוסר סמכות.

ראו לעניין זה ע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה נ' מדינת ישראל :

לא נעלמה מעיני אסופת המסמכים שהוגשה על ידי המערער, מהם עולה כי בתי המשפט נעתרו מפעם לפעם לבקשות מהסוג דנא, חרף ההלכה שנקבעה בעניין ג'אבר. עם זאת, וכפי שציין גם ב"כ המערער בהגיונותו, ניתן למצוא גם החלטות שונות. פסק דינו ניתן אפוא על מנת להבהיר את המצב המשפטי הנוהג. בהתאם לפסיקת בית משפט זה בעניין ג'אבר, הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים... הסמכות לדון בבקשת המערער מסורה לרשות הרישוי, ולאחר שתינתן החלטה בעניינו, פתוחה בפניו הדרך לעתור לבית המשפט לעניינים מינהליים ולתקוף את ההחלטה לגופה. טענות המערער בעניין זה אפוא, נדחות. איננו מביעים עמדה בטענות המערער לגופה של הבקשה, והוא רשאי לשוב ולהעלות בפני הגורם המוסמך. אשר על כן, אנו מורים על ביטול חלקו של פסק הדין המתייחס לבקשת המערער לגופה. המערער יכלכל את צעדיו ויפעל בהתאם.

איני מקבל את טענת ב"כ המערער כי משלא דחה בית המשפט קמא את בקשתו, הרי שהוא "קנה" לעצמו סמכות לדון ולהכריע בה וכפועל יוצא מכך, אף ערכאת הערעור. אין מתקנים טעות בטעות. המדובר בפגם היורד לשורש ההליך ולפיכך דינה של החלטת בית המשפט קמא להתבטל. למעלה מהנדרש אני מבהיר:

1. בד"כ סגורים מודעים היטב להלכת ג'אבר, אך חלקם מתעלמים ממנה מטעמים של נוחות, ובמקום להתמודד עם רשות הרישוי ואולי אח"כ עם עתירה מנהלית, מקצרים את הדרך ובעוברים ליד מזכירות בית המשפט לתעבורה או בכניסתם לנט המשפט גם כותבים בקשה שלא מצריכה מאמץ רב. עצם העובדה שהוגשה בקשה והצדדים כבר "כאן" - אינה מייצרת סמכות והתייחסות של בית המשפט לתעבורה, שלא בסמכות, לבקשות אלה עלולה גם לייצר הפליה בין אלה שנהגו עפ"י הדין לאלה שניסו לפתור את בעייתם ב"קיצור דרך שלא עפ"י הדין".

2. שוב למעלה מהנדרש, שכן אין הדבר בסמכות בימ"ש זה, גם בהנחה שלביהמ"ש קמא מסורה הסמכות לחישוב פסילה - החלטתו של ביהמ"ש קמא לא עולה בקנה אחד עם קביעות פס"ד ג'אבר הנ"ל בנוגע למקרה בו רישיון הנהיגה נתפס ע"י המשטרה.

3. יתכן והגיע העת לשקול השתתפות משפט על הגשת בקשות לבית משפט לתעבורה שהינו עמוס לעייפה כשברור עפ"י הדין שהסמכות מסורה לרשות הרישוי ולא לביהמ"ש לתעבורה. לאור כל האמור, החלטת כב' ביהמ"ש קמא - בטלה ובמובן צר זה בלבד הערעור מתקבל אך לא ניתנת כל החלטה אופרטיבית בנוגע לחישוב הפסילה.

אם המערער מחפש סעד עליו לפעול עפ"י הלכת בש"פ 9075-12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה נ' מדינת ישראל ולפנות לרשות הרישוי לחישוב הפסילה.

על כן הדיון שנקבע ליום 25/9/24 - בטל.

להודיע לאלתר לצדדים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.